

ANALIZA MATEMATYCZNA Z ELEMENTAMI STATYSTYKI MATEMATYCZNEJ

FUNKCJE DWÓCH ZMIENNYCH RZECZYWISTYCH

Definicja 1. Niech A będzie dowolnym niepustym zbiorem. **Metryką** w zbiorze A nazywamy funkcję rzeczywistą

$$d : A \times A \rightarrow \mathbb{R}$$

spełniającą warunki:

1. $\bigwedge_{a_1, a_2 \in A} d(a_1, a_2) = 0 \Leftrightarrow a_1 = a_2,$
2. $\bigwedge_{a_1, a_2 \in A} d(a_1, a_2) = d(a_2, a_1),$
3. $\bigwedge_{a_1, a_2, a_3 \in A} d(a_1, a_2) + d(a_2, a_3) \geq d(a_1, a_3).$

Zbiór A ze zdefiniowaną w nim metryką d nazywamy **przestrzenią metryczną** i oznaczamy (A, d) .

Najbardziej naturalnymi, znanymi nam przestrzeniami metrycznymi są:

1. prosta rzeczywista \mathbb{R} z metryką określoną wzorem

$$\bigwedge_{x_1, x_2 \in \mathbb{R}} d(x_1, x_2) = |x_2 - x_1|,$$

2. płaszczyzna \mathbb{R}^2 z metryką określoną wzorem

$$\bigwedge_{(x_1, y_1), (x_2, y_2) \in \mathbb{R}^2} d((x_1, y_1), (x_2, y_2)) = \sqrt{(x_2 - x_1)^2 + (y_2 - y_1)^2},$$

3. przestrzeń \mathbb{R}^3 z metryką określoną wzorem

$$\bigwedge_{(x_1, y_1, z_1), (x_2, y_2, z_2) \in \mathbb{R}^3} d((x_1, y_1, z_1), (x_2, y_2, z_2)) = \sqrt{(x_2 - x_1)^2 + (y_2 - y_1)^2 + (z_2 - z_1)^2}.$$

Metryki te nazywamy **metrykami euklidesowymi**.

Definicja 2. Przestrzeń \mathbb{R}^n z wprowadzoną w niej odpowiednią metryką euklidesową nazywamy **przestrzenią euklidesową** wymiaru n .

Definicja 3. Niech (A, d) będzie przestrzenią metryczną. **Kulą (otwartą)** o środku w punkcie a_0 i promieniu $r > 0$ w przestrzeni A nazywamy zbiór

$$K(a_0, r) = \{a \in A : d(a, a_0) < r\}.$$

Definicja 4. Niech (A, d) będzie przestrzenią metryczną i niech $B \subseteq A$. Punkt $a \in B$ nazywamy **punktem wewnętrznym zbioru B** , jeżeli istnieje kula $K(a, r)$ zawarta w zbiorze A .

Definicja 5. Zbiór B nazywamy **otwartym** w przestrzeni metrycznej (A, d) , jeżeli każdy jego punkt jest punktem wewnętrznym.

Twierdzenie 1. Kula otwarta w przestrzeni metrycznej (A, d) jest zbiorem otwartym w tej przestrzeni.

Definicja 6. Zbiór B nazywamy **domkniętym** w przestrzeni metrycznej (A, d) , jeżeli jego dopełnienie $A \setminus B$ jest zbiorem otwartym w tej przestrzeni.

Definicja 7. Niech (A, d) będzie przestrzenią metryczną. **Kulą domkniętą** o środku w punkcie a_0 i promieniu $r > 0$ w przestrzeni A nazywamy zbiór

$$\bar{K}(a_0, r) = \{a \in A : d(a, a_0) \leq r\}.$$

Definicja 8. Niepusty podzbiór B przestrzeni metrycznej (A, d) nazywamy **ograniczonym**, jeżeli istnieje w przestrzeni A kula zawierająca ten zbiór. W przeciwnym razie zbiór nazywamy **nieograniczonym**.

Definicja 9. Niech (A, d) będzie przestrzenią metryczną i niech (a_n) , $n \in \mathbb{N}$ niech będzie ciągiem punktów tej przestrzeni. Ciąg (a_n) , $n \in \mathbb{N}$ nazywamy **zbieżnym** w przestrzeni (A, d) do punktu a_0 , jeżeli

$$\lim_{n \rightarrow \infty} d(a_n, a_0) = 0.$$

Fakt ten zapisujemy

$$\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = a_0 .$$

Twierdzenie 2. Ciąg zbieżny w przestrzeni metrycznej jest ograniczony.

Definicja 10. Niech (A, d) będzie przestrzenią metryczną i niech $B \subseteq A$. Punkt $a_0 \in B$ nazywamy **punktem skupienia zbioru B** , jeżeli istnieje ciąg punktów zbioru B zbieżny do punktu a_0 .

Definicja 11. Punkt $a \in B$ nazywamy **punktem izolowanym** zbioru B , jeżeli nie jest punktem skupienia zbioru B .

Definicja 12. Zbiór B nazywamy **zwartym** w przestrzeni metrycznej (A, d) , jeżeli z każdego ciągu punktów zbioru B można wybrać podciąg zbieżny do pewnego punktu zbioru B .

Twierdzenie 3. Podzbiór B przestrzeni euklidesowej \mathbb{R} jest zwarty wtedy i tylko wtedy, gdy jest domknięty i ograniczony.

Definicja 13. Podzbiór B przestrzeni euklidesowej \mathbb{R}^n nazywamy **spójnym**, jeżeli każde jego dwa punkty można połączyć łamaną zawartą w zbiorze B .

Definicja 14. Podzbiór B przestrzeni euklidesowej \mathbb{R}^n nazywamy obszarem, jeżeli jest otwarty i spójny.

Definicja 15. Niech $D \subset \mathbb{R}^2$. Funkcję $f : D \rightarrow \mathbb{R}$ nazywamy **funkcją dwóch zmiennych rzeczywistych o wartościach rzeczywistych**.

Uwaga 1. Jeśli nie umówimy się inaczej, to za dziedzinę uważamy dziedzinę naturalną, tzn. zbiór tych par $(x, y) \in \mathbb{R}^2$, dla których wzór ma sens. Często w zastosowaniach praktycznych dziedziną jest ograniczona przez czynniki niematematyczne (np. rezystancja musi być dodatnia).

Definicja 16. Wykresem funkcji $z = f(x, y)$ określonej dla $(x, y) \in \mathbb{R}^2$ nazywamy zbiór

$$W = \left\{ (x, y, z) \in \mathbb{R}^3 : (x, y) \in D \wedge z = f(x, y) \right\}.$$

Wykresem funkcji dwóch zmiennych jest pewna powierzchnia w przestrzeni \mathbb{R}^3 .

Definicja 17. Niech będzie dany ciąg $(P_n) = (x_n, y_n)$, $n \in \mathbb{N}$ punktów przestrzeni \mathbb{R}^2 i niech $P_0 = (x_0, y_0)$ będzie punktem tej przestrzeni. Mówimy, że ciąg punktów (P_n) jest zbieżny do punktu P_0 albo, że granicą ciągu (P_n) jest P_0 , jeżeli ciąg odległości punktów (P_n) od punktu P_0 jest zbieżny do 0 czyli, gdy

$$\lim_{n \rightarrow \infty} d(P_n, P_0) = 0.$$

Zapisujemy to

$$\lim_{n \rightarrow \infty} P_n = P_0.$$

Twierdzenie 4. Jeżeli $(P_n) = (x_n, y_n)$, $n \in \mathbb{N}$ jest ciągiem punktów przestrzeni \mathbb{R}^2 i punkt $P_0 = (x_0, y_0) \in \mathbb{R}^2$, to

$$\lim_{n \rightarrow \infty} P_n = P_0 \iff \lim_{n \rightarrow \infty} x_n = x_0 \wedge \lim_{n \rightarrow \infty} y_n = y_0.$$

Definicja 18. Załóżmy, że $f : D \rightarrow \mathbb{R}$, $D \subset \mathbb{R}^2$, i P_0 jest punktem skupienia zbioru D . Funkcja f ma w punkcie P_0 granicę g , gdy dla dowolnego ciągu $(P_n) = (x_n, y_n)$, $n \in \mathbb{N}$ punktów zbioru D takiego, że $P_n \neq P_0$ dla $n \in \mathbb{N}$ oraz $\lim_{n \rightarrow \infty} P_n = P_0$, ciąg $f(P_n)$ ma granicę równą g , tzn.

$$\lim_{P \rightarrow P_0} f(P) = g \iff \left(\bigwedge_{(P_n) \in D \setminus \{P_0\}} \lim_{n \in \mathbb{N} \wedge P_n \rightarrow P_0} f(P_n) = g \right).$$

Uwaga 2. Granicę zdefiniowaną powyżej nazywamy granicą podwójną, w odróżnieniu od granic iterowanych

$$\lim_{x \rightarrow x_0} \left(\lim_{y \rightarrow y_0} f(x, y) \right) \quad \text{oraz} \quad \lim_{y \rightarrow y_0} \left(\lim_{x \rightarrow x_0} f(x, y) \right).$$

Definicja 19. Niech f będzie funkcją, której dziedziną jest pewien podzbiór D przestrzeni \mathbb{R}^2 . Niech $P_0 \in D$. Mówimy, że funkcja jest ciągła w punkcie P_0 jeśli granica funkcji f w punkcie P_0 istnieje i jest równa wartości funkcji w tym punkcie, co zapisujemy

$$\lim_{P \rightarrow P_0} f(P) = f(P_0).$$

Twierdzenie 5. Suma, różnica i iloczyn funkcji ciągłych w punkcie P_0 są funkcjami ciągłymi w tym punkcie. Iloraz funkcji ciągłych w punkcie P_0 jest funkcją ciągłą w tym punkcie, jeśli dzielnik ma w tym punkcie wartość różną od zera.

Twierdzenie 6. (Weierstrassa)

Niech funkcja f będzie ciągła w obszarze domkniętym i ograniczonym $D \subset \mathbb{R}^2$. Funkcja f jest wówczas ograniczona w tym obszarze i osiąga w tym obszarze wartość najmniejszą i największą.

Twierdzenie 7. (własność Darboux)

Jeśli funkcja ciągła w obszarze D przyjmuje w tym obszarze wartości A oraz B , i jeśli $A < L < B$ lub $A > L > B$, to istnieje w obszarze D punkt, w którym funkcja przyjmuje wartość L .

Twierdzenie 8. Jeśli funkcja $f : D \rightarrow \mathbb{R}$ jest ciągła w punkcie P_0 i ma w tym punkcie wartość $f(P_0) > A$, to istnieje otoczenie U punktu P_0 takie, że dla każdego $P \in D \cap U$ zachodzi nierówność $f(P) > A$.

Uwaga 3. Twierdzenie pozostaje prawdziwe, jeśli zmienimy kierunek obu nierówności.

Wniosek 1. Funkcja ciągła i różna od zera w pewnym punkcie zachowuje swój znak w otoczeniu tego punktu.

Definicja 20. Niech $\vec{h} = [h_1, h_2]$ będzie dowolnym wektorem i niech $f : D \rightarrow \mathbb{R}$ będzie funkcją określoną w pewnym otoczeniu punktu $P_0 = (x_0, y_0)$. **Pochodną kierunkową** funkcji f w punkcie P_0 w kierunku wektora \vec{h} nazywamy liczbę

$$f'_{\vec{h}}(x_0, y_0) = \lim_{t \rightarrow 0} \frac{f(x_0 + th_1, y_0 + th_2) - f(x_0, y_0)}{t}.$$

Definicja 21. Niech $f : D \rightarrow \mathbb{R}$ będzie funkcją określoną w pewnym otoczeniu punktu $P_0 = (x_0, y_0)$. **Pochodną cząstkową** funkcji f względem zmiennej x w punkcie $P_0 =$

(x_0, y_0) nazywamy pochodną kierunkową funkcji f w punkcie $P_0 = (x_0, y_0)$ w kierunku wektora $[1, 0]$ tzn. granicę

$$\lim_{t \rightarrow 0} \frac{f(x_0 + t, y_0) - f(x_0, y_0)}{t}.$$

Pochodną cząstkową funkcji f względem zmiennej x w punkcie $P_0 = (x_0, y_0)$ oznaczamy $\frac{\partial f}{\partial x}|_{(x_0, y_0)}$. W skrócie pochodną $\frac{\partial f}{\partial x}$ oznaczamy też f'_x .

Definicja 22. Niech $f : D \rightarrow \mathbb{R}$ będzie funkcją określoną w pewnym otoczeniu punktu $P_0 = (x_0, y_0)$. **Pochodną cząstkową** funkcji f względem zmiennej y w punkcie $P_0 = (x_0, y_0)$ nazywamy pochodną kierunkową funkcji f w punkcie $P_0 = (x_0, y_0)$ w kierunku wektora $[0, 1]$ tzn. granicę

$$\lim_{t \rightarrow 0} \frac{f(x_0, y_0 + t) - f(x_0, y_0)}{t}.$$

Pochodną cząstkową funkcji f względem zmiennej x w punkcie (x_0, y_0) oznaczamy $\frac{\partial f}{\partial x}|_{(x_0, y_0)}$

W skrócie pochodną $\frac{\partial f}{\partial y}$ oznaczamy też f'_y .

Uwaga 4. Z definicji pochodnych cząstkowych wynika, że obliczamy je stosując te same reguły różniczkowania jak dla funkcji jednej zmiennej, przy czym pochodną cząstkową funkcji f względem zmiennej x , obliczamy traktując y jako stałą, a pochodną cząstkową funkcji f względem zmiennej y , obliczamy traktując x jako stałą.

Jeśli funkcja f ma w każdym punkcie obszaru D pochodną cząstkową f'_x , to f'_x jest funkcją określoną w obszarze D i można ją różniczkować względem zmiennej x lub zmiennej y . Otrzymane funkcje nazywać będziemy pochodnymi cząstkowymi rzędu drugiego funkcji f . Oznaczamy je następującymi symbolami:

$$\frac{\partial}{\partial x} \left(\frac{\partial f}{\partial x} \right) = \frac{\partial^2 f}{\partial x^2} \quad \text{lub} \quad f''_{xx}$$

$$\frac{\partial}{\partial y} \left(\frac{\partial f}{\partial y} \right) = \frac{\partial^2 f}{\partial y^2} \quad \text{lub} \quad f''_{yy}$$

$$\frac{\partial}{\partial x} \left(\frac{\partial f}{\partial y} \right) = \frac{\partial^2 f}{\partial y \partial x} \quad \text{lub} \quad f''_{yx}$$

$$\frac{\partial}{\partial y} \left(\frac{\partial f}{\partial x} \right) = \frac{\partial^2 f}{\partial x \partial y} \quad \text{lub} \quad f''_{xy}$$

Pochodne $\frac{\partial^2 f}{\partial y \partial x}$ oraz $\frac{\partial^2 f}{\partial x \partial y}$ nazywamy pochodnymi mieszanymi rzędu drugiego.

Twierdzenie 9. (Schwarza)

Jeżeli pochodne mieszane f''_{xy} i f''_{yx} istnieją i są ciągłe w punkcie (x_0, y_0) , to są one równe w tym punkcie.

Uwaga 5. O funkcji, która ma ciągle pochodne rzędu k , $k = 0, 1, 2, \dots$, w pewnym obszarze D mówimy, że jest klasy C_k w tym obszarze.

Definicja 23. Załóżmy teraz, że funkcja f jest określona w pewnym otoczeniu punktu (x_0, y_0) . Mówimy, że funkcja f osiąga w punkcie (x_0, y_0) maksimum (minimum) lokalne, jeżeli istnieje sąsiedztwo S punktu (x_0, y_0) takie, że

$$\bigwedge_{(x,y) \in S} f(x_0, y_0) \geq f(x, y) \quad \left(\bigwedge_{(x,y) \in S} f(x_0, y_0) \leq f(x, y) \right)$$

Gdy nierówności są ostre, to mówimy o maksimum (minimum) lokalnym właściwym.

Twierdzenie 10. Twierdzenie (warunek konieczny ekstremum funkcji dwóch zmiennych)
Jeśli funkcja f ma w punkcie (x_0, y_0) ekstremum i jest w tym punkcie różniczkowalna, to obie pochodne cząstkowe 1 rzędu w tym punkcie są równe zero

$$f'_x(x_0, y_0) = 0 \quad \wedge \quad f'_y(x_0, y_0) = 0.$$

Uwaga 6. Punkty, w których funkcja spełnia warunek konieczny istnienia ekstremum lokalnego nazywamy **punktami stacjonarnymi** lub **krytycznymi** funkcji.

Uwaga 7. Warunek konieczny nie jest warunkiem wystarczającym.

Definicja 24. Niech $f : D \rightarrow \mathbb{R}$ będzie funkcją posiadającą ciągle pochodne cząstkowe rzędu drugiego w obszarze D . Wyróżnikiem funkcji f nazywamy funkcję

$$W(x, y) = \begin{vmatrix} f''_{xx}(x, y) & f''_{xy}(x, y) \\ f''_{yx}(x, y) & f''_{yy}(x, y) \end{vmatrix} \quad (x, y) \in D.$$

Twierdzenie 11. (warunek wystarczający ekstremum funkcji dwóch zmiennych)

Jeśli funkcja $f(x, y)$ jest klasy C^2 w pewnym otoczeniu punktu (x_0, y_0) i ma obie pochodne cząstkowe pierwszego rzędu w tym punkcie równe zero

$$f'_x(x_0, y_0) = 0 \quad \wedge \quad f'_y(x_0, y_0) = 0$$

oraz wyróżnik funkcji f jest w tym punkcie dodatni

$$W(x_0, y_0) = \begin{vmatrix} f''_{xx}(x_0, y_0) & f''_{xy}(x_0, y_0) \\ f''_{yx}(x_0, y_0) & f''_{yy}(x_0, y_0) \end{vmatrix} > 0,$$

to funkcja ta ma w punkcie (x_0, y_0) ekstremum właściwe.

Charakter tego ekstremum zależy od znaku drugich pochodnych czystych w tym punkcie $f''_{xx}(x_0, y_0)$ lub $f''_{yy}(x_0, y_0)$ (w punkcie (x_0, y_0) mają one ten sam znak).

Jeśli są one dodatnie, to funkcja ma w punkcie (x_0, y_0) minimum lokalne właściwe, a jeśli ujemne – maksimum lokalne właściwe.

Twierdzenie 12. Jeśli funkcja $f(x, y)$ jest klasy C^2 w pewnym otoczeniu punktu (x_0, y_0) i ma obie pochodne cząstkowe pierwszego rzędu w tym punkcie równe zero

$$f'_x(x_0, y_0) = 0 \quad \wedge \quad f'_y(x_0, y_0) = 0$$

oraz wyróżnik funkcji f jest w tym punkcie ujemny

$$W(x_0, y_0) = \begin{vmatrix} f''_{xx}(x_0, y_0) & f''_{xy}(x_0, y_0) \\ f''_{yx}(x_0, y_0) & f''_{yy}(x_0, y_0) \end{vmatrix} < 0,$$

to funkcja ta **nie ma** w punkcie (x_0, y_0) **ekstremum**.

Definicja 25. Niech f będzie funkcją różniczkowalną w punkcie (x_0, y_0) .

Gradientem funkcji f w punkcie (x_0, y_0) nazywamy wektor $\nabla f(x_0, y_0)$, którego współrzędnymi są pochodne cząstkowe funkcji f w punkcie (x_0, y_0) , to znaczy

$$\nabla f(x_0, y_0) = [f'_x(x_0, y_0), f'_y(x_0, y_0)].$$

Inne oznaczenie gradientu to grad f .

Twierdzenie 13. (związek pochodnej kierunkowej z gradientem) Niech f będzie funkcją różniczkowalną w punkcie (x_0, y_0) i $\vec{h} = [h_1, h_2]$ niech będzie dowolnym wektorem.

Pochodna kierunkowa funkcji f w punkcie (x_0, y_0) , w kierunku wektora \vec{h} jest równa iloczynowi skalarnemu gradientu tej funkcji w punkcie (x_0, y_0) i wektora \vec{h} .

$$f'_{\vec{h}}(x_0, y_0) = \nabla f(x_0, y_0) \cdot \vec{h} = [f'_x(x_0, y_0), f'_y(x_0, y_0)] \cdot [h_1, h_2].$$

Definicja 26. Niech $F(x, y)$ będzie funkcją określoną na pewnym obszarze $D \subset \mathbb{R}^2$. Każdą funkcję $y = f(x)$ ciągłą na pewnym przedziale I taką, że istnieje punkt $x \in I$ taki, że $F(x, f(x)) = 0$ nazywamy **funkcją uwikłaną** określoną równaniem $F(x, y) = 0$.

Równanie to nazywamy postacią uwikłaną funkcji $y = f(x)$.

Twierdzenie 14. (o istnieniu i jednoznaczności funkcji uwikłanej)

Jeżeli F jest

1. funkcją klasy C^1 na pewnym otoczeniu punktu (x_0, y_0) ,
2. $F(x_0, y_0) = 0$,
3. $F'_y(x_0, y_0) \neq 0$,

to

- na pewnym otoczeniu $U = \{(x, y) : x_0 - \delta < x < x_0 + \delta, y_0 - \eta < y < y_0 + \eta\}$ punktu (x_0, y_0) równanie $F(x, y) = 0$ określa dokładnie jedną funkcję uwikłaną $y = f(x)$,
- funkcja ta dla $x = x_0$ przyjmuje wartość y_0 , czyli $f(x_0) = y_0$,
- funkcja f jest ciągła na przedziale $(x_0 - \delta, x_0 + \delta)$.

Twierdzenie 15. (o pochodnej funkcji uwikłanej)

Jeżeli spełnione są założenia twierdzenia o istnieniu i jednoznaczności funkcji uwikłanej, to funkcja uwikłana $y = f(x)$ dana równaniem $F(x_0, y_0) = 0$ ma na pewnym przedziale $(x_0 - \delta, x_0 + \delta)$ ciągłą pochodną określoną wzorem

$$y'(x) = -\frac{F'_x(x, y)}{F'_y(x, y)}.$$

Twierdzenie 16. (o drugiej pochodnej funkcji uwikłanej) Jeżeli spełnione są założenia twierdzenia o istnieniu i jednoznaczności funkcji uwikłanej oraz funkcja F jest klasy C^2 na otoczeniu U punktu (x_0, y_0) , to funkcja uwikłana $y = f(x)$ dana równaniem $F(x, y) = 0$ ma na pewnym przedziale $(x_0 - \delta, x_0 + \delta)$ drugą pochodną określoną wzorem

$$y''(x) = -\frac{F''_{xx}(F'_y)^2 - 2F''_{yy}F'_xF'_y + F''_{yy}(F'_x)^2}{(F'_y)^3}.$$

Twierdzenie 17. (warunek wystarczający istnienia ekstremum funkcji uwikłanej)

Jeżeli

1. funkcja F jest klasy C^2 w pewnym otoczeniu punktu (x_0, y_0)
2. $F(x_0, y_0) = 0$ i $F'_x(x_0, y_0) = 0$,
3. $F'_y(x_0, y_0) \neq 0$,
4. $I(x_0, y_0) = -\frac{F''_{xx}(x_0, y_0)}{F'_y(x_0, y_0)} \neq 0$,

to funkcja uwikłana $y = f(x)$ określona równaniem $F(x, y) = 0$ i spełniająca warunek $y(x_0) = y_0$ ma w punkcie x_0 ekstremum lokalne równe y_0 .

Jest to maksimum, gdy $I(x_0, y_0) < 0$, zaś minimum, gdy $I(x_0, y_0) > 0$.

RÓWNANIA RÓŻNICZKOWE

Definicja 27. *Równaniem różniczkowym zwyczajnym rzędu pierwszego nazywamy równanie postaci*

$$F(x, y, y') = 0,$$

gdzie F jest pewną funkcją 3 zmiennych, w którym niewiadomą jest funkcja $y(x)$, i w którym występuje pochodna tej funkcji.

Definicja 28. *Równanie różniczkowe postaci*

$$y' = f(x, y),$$

gdzie f jest pewną funkcją dwóch zmiennych, określoną na obszarze $D \subset \mathbb{R}^2$ nazywamy równaniem różniczkowym rzędu pierwszego w **postaci normalnej**.

Definicja 29. *Rozwiązaniem szczególnym (całką szczególną) równania różniczkowego $y' = f(x, y)$ w zbiorze X nazywamy funkcję spełniającą to równanie w każdym punkcie tego zbioru.*

Wykres każdego rozwiązania szczególnego równania różniczkowego nazywamy **krzywą całkową** tego równania.

Definicja 30. *Zagadnieniem Cauchy'ego dla równania różniczkowego rzędu pierwszego nazywamy następujące zagadnienie:*

znaleźć całkę szczególną danego równania, która spełnia warunek początkowy

$$y(x_0) = y_0$$

przy czym liczby x_0, y_0 , zwane wartościami początkowymi, są dane.

Definicja 31. *Rozwiązaniem ogólnym (całką ogólną) równania różniczkowego $y' = f(x, y)$ nazywamy rodzinę (zbiór) krzywych całkowych tego równania zależną od jednego parametru, którego wartość można dobrać tak, aby otrzymać krzywą całkową spełniającą warunek początkowy*

$$y(x_0) = y_0$$

dla każdego układu wartości początkowych (x_0, y_0) , dla którego taka krzywa istnieje.

Definicja 32. *Kierunkiem równania różniczkowego*

$$y' = f(x, y)$$

w punkcie (x_0, y_0) nazywamy prostą o współczynniku kierunkowym $f(x_0, y_0)$ przechodzącą przez punkt (x_0, y_0) .

Definicja 33. *Polem kierunków równania różniczkowego*

$$y' = f(x, y)$$

nazywamy przyporządkowanie każdemu punktowi $(x, y) \in D$ kierunku równania w tym punkcie.

Definicja 34. Rozwiązanie szczególne $y = g(x)$, $x \in (a, b)$ nazywamy **rozwiązaniem regularnym** danego równania różniczkowego, jeżeli przez każdy punkt krzywej całkowej określonej tym rozwiązaniem nie przechodzi inne rozwiązanie tego równania.

Definicja 35. Rozwiązanie szczególne $y = g(x)$, $x \in (a, b)$ nazywamy **rozwiązaniem osobliwym** danego równania różniczkowego, jeżeli przez każdy punkt krzywej całkowej określonej tym rozwiązaniem przechodzi co najmniej jeszcze jedno, inne rozwiązanie tego równania.

Równania różniczkowe rzędu pierwszego

Rozważmy równanie różniczkowe

$$y' = f(x, y), \quad (x, y) \in D \subset \mathbb{R}^2$$

z niewiadomą funkcją $y = y(x)$.

Twierdzenie 18. (Peano - o istnieniu rozwiązania)

Jeżeli funkcja $f(x, y)$ jest ciągła w obszarze $D \subset \mathbb{R}^2$, to przez każdy punkt wewnętrzny tego obszaru przechodzi co najmniej jedna krzywa całkowa tego równania.

Twierdzenie 19. (Cauchy'ego - o istnieniu i jednoznaczności rozwiązania)

Jeżeli prawa strona równania $y' = f(x, y)$ jest funkcją ciągłą w obszarze D oraz ma w tym obszarze ciągłą pochodną $f'_y(x, y)$, to przez każdy punkt wewnętrzny (x_0, y_0) tego obszaru przechodzi dokładnie jedna krzywa całkowa tego równania.

Wnioski z twierdzenia Cauchy'ego

Wniosek 2. Krzywe całkowe równania $y' = f(x, y)$ nie przecinają się żadnym punkcie wewnętrznym obszaru D .

Wniosek 3. Każde rozwiązanie (krzywą całkową) równania $y' = f(x, y)$ można przedłużyć do brzegu obszaru D .

Wniosek 4. Jeżeli $D = \{(x, y) : x \in (a, b) \wedge g_1(x) < y < g_2(x)\}$, to przedział, w którym istnieje dane rozwiązanie szczególne, jest zawarty w przedziale (a, b) .

Równania o zmiennych rozdzielonych

Definicja 36. Niech g i h będą funkcjami rzeczywistymi, ciągłymi odpowiednio na przedziałach (a, b) oraz (c, d) (przedziały te mogą być skończone lub nieskończone). **Równaniem różniczkowym o zmiennych rozdzielonych** nazywamy równanie postaci

$$y' = h(x) \cdot g(y),$$

w którym niewiadomą funkcją jest funkcja $y = y(x)$.

Gdy $g(y) \neq 0$ dla $y \in (c, d)$, równanie to możemy też zapisać w postaci

$$\frac{dy}{g(y)} = f(x)dx.$$

Twierdzenie 20. Jeżeli funkcje h i g będą funkcjami ciągłymi odpowiednio na przedziałach (a, b) oraz (c, d) oraz $g(y)$ jest różna od zera dla $y \in (c, d)$, to przez każdy punkt (x_0, y_0) obszaru

$$D = \{(x, y) : a < x < b, c < y < d\}$$

przechodzi dokładnie jedna krzywa całkowa $y = y(x)$ równania

$$y' = h(x) \cdot g(y)$$

spełniająca warunek $y(x_0) = y_0$.

Krzywa ta określona jest wzorem

$$y(x) = G^{-1}(H(x) - H(x_0) + G(y_0)) \quad \text{dla każdego } x \in I \subset (a, b).$$

H i G są dowolnymi funkcjami pierwotnymi odpowiednio funkcji h i $\frac{1}{g}$.

Równania różniczkowe liniowe I rzędu

Definicja 37. Równanie różniczkowe

$$y' + p(x)y = f(x),$$

gdzie $p(x)$ i $f(x)$ są danymi funkcjami, ciągłymi w pewnym przedziale (a, b) , nazywamy **równaniem różniczkowym liniowym rzędu pierwszego**.

Równanie $y' + p(x)y = f(x)$ nazywamy **jednorodnym**, jeżeli funkcja $f(x)$ jest tożsamościowo równa zeru w rozważanym przedziale. W przeciwnym przypadku, równanie nazywamy **niejednorodnym**.

Twierdzenie 21. Jeżeli funkcja $p(x)$ jest ciągła w przedziale (a, b) , to całka ogólna równania $y' + p(x)y = 0$ jest postaci

$$y = Ce^{-\int p(x)dx} \quad C \in \mathbb{R},$$

a ponadto przez każdy punkt (x_0, y_0) obszaru

$$P = \{(x, y) : a < x < b, c < y < d\}$$

przechodzi dokładnie jedna krzywa całkowa tego równania.

Jeżeli znamy rozwiązanie ogólne równania jednorodnego, to rozwiązanie ogólne równania niejednorodnego uzyskamy stosując

- metodę uzmienniania stałej lub
- metodę przewidywania.

Pierwsza z nich jest metodą uniwersalną, zaś druga może być stosowana tylko wtedy, gdy funkcja $p(x)$ jest stała, a prawa strona równania ma pewną szczególną postać.

Twierdzenie 22. *Rozwiązanie ogólne równania różniczkowego liniowego niejednorodnego (RORN) $y' + p(x)y = f(x)$ może być zawsze przedstawione w postaci sumy dwóch rozwiązań:*

- rozwiązania ogólnego równania jednorodnego $y' + p(x)y = 0$ (RORJ) oraz
- rozwiązania szczególnego równania niejednorodnego $y' + p(x)y = f(x)$ (RSRN).

W skrócie

$$\mathbf{RORN = RORJ + RSRN}$$

Jedną z metod znajdowania rozwiązania szczególnego równania niejednorodnego (RSRN) jest **metoda przewidywania**, która może być stosowana tylko wtedy, gdy funkcja $p(x)$ jest stała, a prawa strona równania ma postać

$$f(x) = e^{\alpha x} [P_n(x) \cos \beta x + Q_m(x) \sin \beta x], \quad m, n \in \mathbb{N} \cup \{0\}, \alpha, \beta \in \mathbb{R}.$$

Twierdzenie 23. *Jeżeli w równaniu różniczkowym liniowym niejednorodnym*

$$y' + py = f(x), \quad p = \text{const}$$

$$f(x) = e^{\alpha x} [P_n(x) \cos \beta x + Q_m(x) \sin \beta x], \quad m, n \in \mathbb{N} \cup \{0\}, \alpha, \beta \in \mathbb{R},$$

to rozwiązanie szczególne (RSRN) tego równania przewidujemy w postaci

$$y_s = \begin{cases} e^{\alpha x} [R_k(x) \cos \beta x + S_k(x) \sin \beta x], & \text{gdy } \alpha \neq -p \\ x \cdot e^{\alpha x} [R_k(x) \cos \beta x + S_k(x) \sin \beta x] & \text{gdy } \alpha = -p \quad k = \max\{m, n\}. \end{cases}$$

Twierdzenie 24. *Jeżeli funkcja $y_1(x)$ jest rozwiązaniem równania*

$$y' + py = f_1(x) \text{ dla } x \in (a, b),$$

a funkcja $y_2(x)$ jest rozwiązaniem równania

$$y' + py = f_2(x) \text{ dla } x \in (a, b),$$

to funkcja $y(x) = y_1(x) + y_2(x)$ jest rozwiązaniem równania

$$y' + py = f_1(x) + f_2(x) \text{ dla } x \in (a, b).$$

Definicja 38. *Równaniem różniczkowym zwyczajnym rzędu n nazywamy równanie postaci*

$$F(x, y, y', y'', \dots, y^{(n)}) = 0,$$

gdzie F jest pewną funkcją $n + 2$ zmiennych, w którym niewiadomą jest funkcja $y(x)$, i w którym występuje pochodna tej funkcji.

Definicja 39. Zagadnieniem Cauchy'ego dla równania różniczkowego rzędu n nazywamy następujące zagadnienie:

znaleźć całkę szczególną danego równania, która spełnia warunki początkowe

$$y(x_0) = y_0, \quad y'(x_0) = y_1, \quad \dots, \quad y^{(n-1)}(x_0) = y_{n-1}$$

przy czym liczby $x_0, y_0, y_1, \dots, y_{n-1}$ zwane wartościami początkowymi są dane.

Uwaga 8. Gdy $n = 1$, warunki początkowe redukują się do warunku

$$y(x_0) = y_0 .$$

Definicja 40. Całką ogólną równania różniczkowego rzędu n nazywamy rodzinę (zbiór) krzywych całkowych tego równania zależną od n parametrów, których wartości można dobrać tak, aby otrzymać krzywą całkową spełniającą warunki początkowe

$$y(x_0) = y_0, \quad y'(x_0) = y_1, \quad \dots, \quad y^{(n-1)}(x_0) = y_{n-1}$$

dla każdego układu wartości początkowych $x_0, y_0, y_1, \dots, y_{n-1}$, dla którego taka krzywa istnieje.

Definicja 41. Równanie różniczkowe

$$y'' + p(x)y' + q(x)y = f(x),$$

gdzie $p(x), q(x)$ i $f(x)$ są danymi funkcjami, ciągłymi w pewnym przedziale (a, b) , nazywamy **równaniem różniczkowym liniowym rzędu drugiego**.

Równanie

$$y'' + p(x)y' + q(x)y = f(x)$$

nazywamy **jednorodnym**, jeżeli funkcja $f(x)$ jest tożsamościowo równa zero w rozważanym przedziale. W przeciwnym przypadku, równanie nazywamy **niejednorodnym**.

Twierdzenie 25. Jeżeli funkcje $y_1(x)$ oraz $y_2(x)$ są rozwiązaniami szczególnymi równania

$$y'' + p(x)y' + q(x)y = f(x)$$

dla $x \in (a, b)$, oraz C_1 i C_2 są dowolnymi stałymi, to funkcja

$$y(x) = C_1 y_1(x) + C_2 y_2(x)$$

jest rozwiązaniem tego równania.

Uwaga 9. Funkcja $y(x) = C_1 y_1(x) + C_2 y_2(x)$ nie musi być rozwiązaniem ogólnym tego równania.

Definicja 42. Funkcje $y_1(x)$ oraz $y_2(x)$ nazywamy **liniowo zależnymi** w przedziale $x \in (a, b)$, jeżeli istnieją takie stałe C_1 i C_2 , nierówne zero jednocześnie, że

$$C_1 y_1(x) + C_2 y_2(x) = 0.$$

Funkcje $y_1(x)$ oraz $y_2(x)$ nazywamy **liniowo niezależnymi** w przedziale $x \in (a, b)$, jeżeli nie są liniowo zależne w tym przedziale.

Definicja 43. Funkcje $y_1(x)$ oraz $y_2(x)$ są liniowo niezależne w przedziale $x \in (a, b)$, wtedy i tylko wtedy, gdy

$$W(x) = \begin{vmatrix} y_1(x) & y_2(x) \\ y_1'(x) & y_2'(x) \end{vmatrix} \neq 0$$

dla $x \in (a, b)$.

Wyznacznik występujący w tym twierdzeniu nazywamy **wyznacznikiem Wrońskiego** lub **wrońskianem** pary funkcji $y_1(x)$ oraz $y_2(x)$.

Twierdzenie 26. Jeżeli funkcje $y_1(x)$ oraz $y_2(x)$ są liniowo niezależnymi w przedziale $x \in (a, b)$ rozwiązaniami równania

$$y'' + p(x)y' + q(x)y = 0,$$

oraz C_1 i C_2 są dowolnymi stałymi rzeczywistymi, to dwuparametrowa rodzina funkcji

$$y(x) = C_1y_1(x) + C_2y_2(x)$$

jest rozwiązaniem ogólnym tego równania.

Rozważmy równanie różniczkowe liniowe jednorodne rzędu drugiego o stałych współczynnikach

$$y'' + py' + qy = 0. \quad (*)$$

Równaniem charakterystycznym odpowiadającym równaniu różniczkowemu (*), nazywamy równanie kwadratowe

$$r^2 + pr + q = 0.$$

Twierdzenie 27. 1. Jeżeli liczby rzeczywiste r_1 oraz r_2 są różnymi rzeczywistymi pierwiastkami równania charakterystycznego, to rozwiązanie ogólne równania (*) ma postać

$$y = C_1e^{r_1x} + C_2e^{r_2x},$$

2. Jeżeli liczba rzeczywista r_0 jest dwukrotnym pierwiastkiem równania charakterystycznego, to rozwiązanie ogólne równania (*) ma postać

$$y = C_1e^{r_0x} + C_2xe^{r_0x},$$

3. Jeżeli liczby zespolone $r_1 = \alpha + \beta i$ oraz $r_2 = \alpha - \beta i$ są pierwiastkami równania charakterystycznego, to rozwiązanie ogólne równania (*) ma postać

$$y = C_1e^{\alpha x} \cos \beta x + C_2e^{\alpha x} \sin \beta x.$$

Twierdzenie 28. Jeżeli w równaniu różniczkowym liniowym niejednorodnym

$$y'' + py' + qy = f(x), \quad p = \text{const.}, \quad q = \text{const.}$$

$$f(x) = e^{\alpha x} [P_n(x) \cos \beta x + Q_m(x) \sin \beta x], \quad m, n \in \mathbb{N} \cup \{0\}, \alpha, \beta \in \mathbb{R},$$

to rozwiązanie szczególne (RSRN) tego równania przewidujemy w postaci

$$y_s = x^j e^{\alpha x} [R_k(x) \cos \beta x + S_k(x) \sin \beta x],$$

gdzie $R_k(x)$ oraz $S_k(x)$ są nieznanymi wielomianami stopnia $k = \min\{m, n\}$ oraz j oznacza krotność pierwiastka $r = \alpha + i\beta$ równania charakterystycznego.

Twierdzenie 29. Jeżeli funkcja $y_1(x)$ jest rozwiązaniem równania

$$y'' + py' + qy = f_1(x) \quad \text{dla } x \in (a, b),$$

a funkcja $y_2(x)$ jest rozwiązaniem równania

$$y'' + py' + qy = f_2(x) \quad \text{dla } x \in (a, b),$$

to funkcja $y(x) = y_1(x) + y_2(x)$ jest rozwiązaniem równania

$$y'' + py' + qy = f_1(x) + f_2(x) \quad \text{dla } x \in (a, b).$$